

gende formodede Føringelse af Indtægterne bliver lagt over paa de højere Indtægter, saa at Skalaen er jævnt, men hele Tiden stigende indtil 1 Mill. Kr.s Indtægt. For Formueskattens Vedkommende er det Indgreb, der er sket i det Lovforslag, Finansministeren fremsatte, noget dybere. For det første bliver Formuer paa 15,000—20,000 Kr. helt fritaget for Formueskat. Dernæst er Afdraget for Formuer mellem 20,000 og 30,000 Kr. blevet, hvad man ligefrem kan kalde betydeligt, og der er noget Afslag lige op til Formuer paa 100,000 Kr. Dette Afslag betales ogsaa her af de bedre stillede, af Formuerne fra 200,000 Kr. indtil 1 Mill. Kr.

Jeg maa her have Lov til at indskyde, at det for Udvalget, men for øvrigt ogsaa — det fik jeg Indtryk af i Udvalget — for den højtærede Finansminister har været en stor og pinlig Mangel, at vi ikke har virkelig gennemarbejdede Oversigter over Skatteklasser og Skatteindtægternes Fordeling mellem disse siden Skatteaaret 1909—10. Jo fjernere vi kommer fra dette Skatteaar, jo mere ekstraordinære Forhold har medført Forandringer, Forskydninger i høj Grad fra neden opefter — desværre ogsaa i nogle Henseender fra oven og nedefter —, des mindre vejledende og til sidst næsten vildledende, maa man sige, er Oversigterne fra 1909—10. Den højtærede Finansminister har meddelt os i Udvalget, at Statistisk Departement betragter sig som uskyldig i dette Forhold og beklager det i lige saa høj Grad som de andre Faktorer, der har med Skatteforhold at gøre, men jeg har ikke kunnet undlade at gøre opmærksom paa denne Mangel, fordi den har bevirket, at vi i Betænkningen har maattet ind sætte en Passus om, at vi udtrykker os med alt Forbehold. Men med dette Forbehold siger saa Udvalget, at Hensigten med de nævnte Omlægninger i Skatte skalaerne har været at lette de smaa Indtægter og de smaa Formuer og lægge den tilsvarende Ydelse over paa de bedre stillede, men ikke paa denne Lov at skaffe større Indtægter for Staten, end der er foreslaaet af den højtærede Finansminister. Ikke des mindre formener vi i Udvalget, at den Skala, som vi foreslaar, vil indbringe noget mere. Dette udlignes imidlertid derved, at Formueskat efter vort Forslag ikke skal ydes af dem, som har en skattepligtig Indkomst paa mindre end 2,500 Kr., medens efter Lovforslaget kun Undtægter indtil 2,000 Kr. var fritagne, og

dernæst derved, at den Ret til kun at skatte med $\frac{1}{2}$ pCt. i Stedet for med 1,3 pCt., som i den forrige ekstraordinære Skattelov blev indsat for Indtægter paa 1,000 Kr. og derunder, nu foreslaas udvidet, saa at den skal tilkomme Indkomster paa under 1,500 Kr.

Ændringsforslag Nr. 3 er rent formelt, nødvendiggjort af Ændringsforslag Nr. 4. Dette Ændringsforslag til Lovforslagets § 3 henfører for det første udenlandske Selskaber og Foreninger under den for Selskabsbeskatningen foreslaaede Skala, i hvilken Udvalget ingen Forandring har foreslaaet. Der var ved første Behandling Enighed fra alle Sider om, at dette var nødvendigt nærmest af moralske Grunde, medens det pekuniært ikke betyder stort. Men dernæst foreslaas, at § 3 affattes saaledes, at her i Landet hjemmehørende skattepligtige Selskaber og Foreninger, hvis Aktie- eller Andelskapital er under 50,000 Kr., eller som ikke har nogen indbetalt Aktie- eller Andelskapital, undrages Selskabsbeskatningen, medens den højtærede Finansminister har foreslaaet dem inddragne under den. Under visse Omstændigheder kan dette stille disse Selskaber gunstigere, under andre Omstændigheder ugunstigere, end de vilde være stillede, hvis de var blevet under den højtærede Finansministers Skala. Den højtærede Finansminister har kun med Betænknelighed sluttet sig til dette Ændringsforslag, og jeg tror nok, jeg tør sige, at det er et af hans Ofre paa Enighedens Altre. Den Tillægsskat, der tillægges disse Selskaber, jeg her skildrede, er 6 pCt. af den skattepligtige Indkomst.

Naar ærede Medlemmer saa følger Betænkningen videre, vil de se, at det meddeles, at ved Samraad har Finansministeren udtalt, at det er hans Agt at fremsætte et Forslag om Merindtægtsskat for Skatteaaret 1918—19, naar han har vundet nogen Erfaring med Hensyn til Skatteansættelserne, at Sætserne vil blive omtrent de samme som i Lov af 14. Maj 1917, og at der i denne Lov vil blive optaget en Bestemmelse om, at ingen skal betale baade Merindtægtsskat og Skat efter denne Lov, men at det mindste af de to Beløb bortfalder.

Hermed tror jeg at have gennemgaaet, hvad der af Ordføreren er at sige om Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Indkomst- og Formueskatten.

Jeg antager, at den højtærede Formand tillader mig at omtale Lovforslaget om Selvangivelse af Formue her. Det er